

ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The effects of communicative language learning with role play on English speaking skills of Secondary Grade 7 Students

ธนวรรณ สุตะโท^{1*}, ธารทิพย์ ขุนทอง² และทิพย์วิมล วงแก้วหิรัญ³

Tanawat Sutato^{1*}, Thanthip Kunthong² and Thipwimol Wangkaewhiran³

¹⁻³ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

¹⁻³ Education Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University

*ผู้รับผิดชอบหลัก e-mail : art.sutato@gmail.com

Received: September 17, 2025; November 5, 2025; November 7, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยใช้วิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ จากการทดลองจัดการเรียนรู้จำนวน 4 ครั้ง โดยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการพูดแต่ละด้านอยู่ในระดับดีมาก ดังนี้ 1.1) ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์ ($\bar{X}$ = 4.99, S.D.= 0.06) 1.2) ด้านการใช้ภาษา ($\bar{X}$ = 4.76, S.D.= 0.33) 1.3) ด้านการแสดงออก ($\bar{X}$ = 4.69, S.D.= 0.36) และ 1.4) ด้านการออกเสียง ($\bar{X}$ = 4.48, S.D.= 0.43) ดังนั้น ค่าเฉลี่ยทักษะรวม ($\bar{X}$ = 4.73, S.D.= 0.37)

2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.96 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.58 อยู่ระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร; บทบาทสมมติ; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the English speaking skills of secondary grade 7 students who received communication language learning integrated with role-playing activities and 2) examine the satisfaction of secondary grade 7 students who received communicative language learning instruction through role-playing activities. The research sample consisted of 39 students, selected by cluster sampling using the lottery method. The research instruments included a language learning lesson plan designed for communication through role-playing, an English speaking skills test, and satisfaction survey form. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation.

The research findings revealed that:

1) The English-speaking skills of secondary grade 7 students who received communicative language teaching combined with role-playing through four experimental learning sessions were found to be at a very good level, as indicated by the average scores and standard deviations of each aspect of their speaking skills as follows: 1.1) Grammar usage ($\bar{X} = 4.99$, S.D.= 0.06); 1.2) Language use ($\bar{X} = 4.76$, S.D.= 0.33); 1.3) Expressiveness ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.36); and 1.4) Pronunciation ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.43). Therefore, the overall average score for all skills ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.37)

2) The secondary grade 7 students' satisfaction with communicative language learning through role-play was recorded at a high level, with a mean score of 3.96 and a standard deviation of 0.58.

Keywords: Communicative Language Learning; Role Play; English Speaking Skills

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่มีความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษากลางในการสื่อสารกับประชากรโลก ดังที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ได้นำยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูป

ประเทศด้านการศึกษา นโยบาย ของรัฐบาล นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายของหน่วยงานอื่น ๆ และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ความเชื่อมโยง เพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2565 - 2567) ซึ่งได้

กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด ให้ได้มาตรฐานระดับสากล สู่คุณภาพที่ยั่งยืน” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรีระยอง, 2565)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสังคมในยุคปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญ สำหรับทุกคนต้องใช้ต้องฝึกฝนการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารของสมาชิกในองค์กรต่าง ๆ ระดับโลก นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีย่อมได้เปรียบในการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายในยุคโลกาภิวัตน์ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารและการศึกษาค้นคว้าหรือแสวงหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ล้วนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ดังนั้นจะเห็นว่าหน่วยงานต่าง ๆ และสถาบันการศึกษาในแต่ละประเทศล้วนตระหนักให้มีความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาชนหรือผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรมสำหรับวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีถูกต้องตามหลักวิชาการนั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

และวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม (กุลิสรา จิตรชญาวนิช และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ, 2564) จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีอิทธิพลทางด้านการศึกษาเป็นอย่างมาก ทักษะการสื่อสารสำคัญที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่เพียงแต่ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบบูรณาการให้เข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตามบริบทนั้น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ (กุลิสรา จิตรชญาวนิช และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ, 2564) คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) 5) ขั้นสรุป (Wrap up) และจากการศึกษางานวิจัยพบว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่จำลองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมาเพื่อเป็นกรณีศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยตรงเสมือนสถานการณ์จริงและเข้าใจบทบาทตนเองได้มากขึ้นในการแสดงซึ่งประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้ (ทิตินา แคมมณี 2564) คือ 1) การเตรียมการ 2) การเริ่มบทเรียน 3) การเลือกผู้แสดง 4) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 5) การแสดง 6) การวิเคราะห์อภิปรายผลการแสดง

หากนำทั้งสองวิธีการดังกล่าวมาจัดการเรียนรู้ร่วมกันจะได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดซึ่งมีขั้นตอนดังกรอบแนวคิด

ของการวิจัย อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการพูด ซึ่งสามารถสร้างองค์ความรู้ให้เกิดกับนักเรียนได้ตามงานวิจัยได้ศึกษามาข้างต้นแล้ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและรูปแบบการเรียน การสอนโดยใช้บทบาทสมมติมาออกแบบ การจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้น ดังนี้

- 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นที่นำเข้าสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้น

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือทบทวนก่อนที่จะเรียนในเนื้อหา บทเรียน โดยใช้สื่อเป็นส่วนประกอบ เช่น เพลง รูปภาพ เกม การทำสมาธิ การทบทวนความรู้เดิมที่ได้เคยเรียนมาหรือองค์ความรู้เดิม

- 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอน โดยที่นำเสนอจะเป็นองค์ความรู้แบบใหม่ ได้แก่ คำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์ ที่ถูกต้องเป็นหลัก

- 3) ขั้นเตรียมการปฏิบัติ (Practice) เป็นการเตรียมการปฏิบัติ ของนักเรียนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มผู้แสดง และกลุ่มผู้ชม
กลุ่มที่ 1 นักเรียนกลุ่มผู้แสดงจะต้องแสดงบทบาทสมมติในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกับชีวิตเสมือนจริง

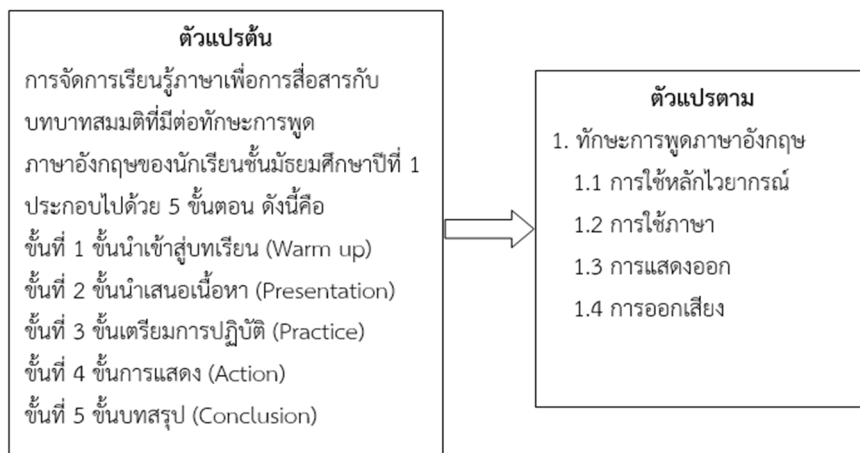
- กลุ่มที่ 2 นักเรียนกลุ่มผู้ชมจะต้องวางแผนประเด็นในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการรับชมบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอภิปรายหลังจากการแสดงสิ้นสุดลงมิได้ชมการแสดงเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง แต่ควรหาแก่นแท้ ข้อคิด และข้อสรุป ในการแก้ไขปัญหาการประเมินค่าได้

- 4) ขั้นการแสดง (Action) เป็นขั้นแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในการแสดงเป็นการนำการเรียนรู้มาประยุกต์ในการแสดงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในขณะที่ทำการแสดงผู้สอนจะไม่ขัดการแสดง ยกเว้นกรณีมีปัญหา ดังนั้นผู้สอนควรให้ความรู้ก่อนการแสดงว่า ควรกระชับ น่าสนใจ ไม่ยืดเยื้อ แต่ต้องได้ความตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด สามารถจูงใจผู้ชมได้

กลุ่มที่ 1 นักเรียนกลุ่มผู้แสดงเริ่มปฏิบัติการแสดงตามบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนกลุ่มผู้ชม

กลุ่มที่ 2 นักเรียนกลุ่มผู้ชมการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ และเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้ในขั้นตอนที่ 3

5) ขั้นบทสรุป (Conclusion) เป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้สอนและผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม วิเคราะห์อภิปราย และสรุปผลการแสดงตามบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาค้นครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

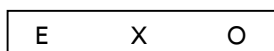
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง A จำนวน 39 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random

Sampling) เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ที่มีจำนวน 10 ห้องเรียน โดยมีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 400 คน นอกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังมีความสามารถในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental research) แบบศึกษากลุ่มเดียววัดครั้งเดียว (The One – Group Posttest-Only-Design) แบบแผนการทดลองนี้

มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า One-shot case study design มีวิธีดำเนินการโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมาศึกษา 1 กลุ่ม ทำการทดลองโดยให้สิ่งทดลอง (treatment) กับกลุ่มตัวอย่าง แล้ววัดตัวแปรตามหลังจากที่ให้สิ่งทดลอง ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยแผนภาพดังนี้ (วรรณิ แกมเกตุ, 2555)

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย เช่น จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าที่ใช้วัดการกระจาย ขึ้นอยู่กับระดับการวัดของตัวแปรตาม

E แทน กลุ่มทดลอง (experimental group)

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

O แทน การวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน แผนละ 6 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีลักษณะแบบอัตนัย จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ข้อ รวมทั้งหมด 4 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้อาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการบทบาทสมมติ มีลักษณะ Rating Scale 5 ระดับ

วิธีการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติมีจำนวน ทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. It was fantastic! 2. Enjoy your meal! 3. Going shopping และ 4. Turn left โดยที่ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีระยะเวลา 6 ชั่วโมง ซึ่งรวมระยะเวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยที่กล่าวมาเป็นการสร้างเครื่องมือที่ใช้งานการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages หรือ CEFR)

1.2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1.3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.5) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อหาค่าความ

เหมาะสม ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.96 – 1.00 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.99

1.6) แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

1.7) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 แผน คือ 1. It was fantastic! 2. Enjoy your meal! 3. Going shopping และ 4. Turn left ตามลำดับ โดยพบว่าต้องเพิ่มในเรื่องของการจัดการเรียนรู้กับเนื้อหาเนื่องจากเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ค่อนข้างมาก ในการให้ความรู้ในเวลาที่จำกัด ดังนั้นถ้าหากมีเวลาที่จำกัด ผู้วิจัยอาจจะเลือกในส่วนเนื้อหาที่จำเป็นและเหมาะสมกับเวลาแต่ต้องไม่ลืมนสาระเนื้อหาที่สำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอน

1.8) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้จริง

2. การสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนน Rubic Score 5 ระดับประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้หลักไวยากรณ์ 2) การใช้ภาษา 3) การแสดงออก และ 4) การออกเสียง โดยขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

2.1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากหนังสือต่าง ๆ

2.2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด และหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3) กำหนดหัวข้อของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.4) นำแบบทดสอบการที่สร้างขึ้นไปให้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

2.5) นำแบบทดสอบการพูด ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในด้านความถูกต้องของภาษาและลงความเห็นโดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อรายการ การพูดภาษาอังกฤษมีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

2.6) แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

2.7) นำแบบทดสอบการพูดไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) จากนั้นนำไปหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยสรุปได้ดังตารางนี้

ตารางที่ 1 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ข้อสอบ แผนการจัด การเรียนรู้ที่	ค่าความ ยากง่าย (P)	ค่าอำนาจ จำแนก (R)	ผลการ พิจารณา
1	0.693	0.671	ใช้ได้
2	0.739	0.585	ใช้ได้
3	0.728	0.659	ใช้ได้
4	0.703	0.311	ใช้ได้

จากตารางผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการทดสอบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยได้เลือกข้อคำถามที่เหมาะสมสำหรับนำไป try out จำนวน 4 ข้อดังนี้

ข้อสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.693

ข้อสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.739

ข้อสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.728

ข้อสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.703

2.8) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติมีลักษณะ Rubic Score 5 ระดับ โดยขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

3.1) ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากงานวิจัย

3.2) กำหนดข้อคำถามที่ใช้สอบถามความพึงพอใจ

3.3) กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของระดับความพึงพอใจ

3.4) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.5) การหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไข

3.7) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.92 – 1.00

3.8) ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและ ผู้เชี่ยวชาญ

3.9) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพบว่านักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจในข้อคำถาม โดยผู้วิจัยได้นำไปทดสอบหา ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha ได้ค่าทั้งฉบับเท่ากับ 0.820

3.10) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปไปแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

ผลการวิจัย

1. ผลการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ การใช้หลักไวยากรณ์ การใช้ภาษา การแสดงออก และการออกเสียง โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อ การสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์	4.99	0.06
2. ด้านการใช้ภาษา	4.76	0.33
3. ด้านการแสดงออก	4.69	0.36
4. ด้านการออกเสียง	4.48	0.43
ค่าเฉลี่ยทักษะรวม	4.73	0.37

แผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมด 4 แผน จากตารางผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 4 แผน แยกตามองค์ ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดข้อมูลดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักไวยากรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 4 แผนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 องค์ประกอบที่ 2 ด้านการใช้ภาษาของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 4 แผนพบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33	องค์ประกอบที่ 3 ด้านการแสดงออกของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 4 แผนพบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกเสียงของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 4 แผนพบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 จากแผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมด 4 แผน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่1 เรื่อง It was fantastic!
---	--

ตารางที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่1 เรื่อง It was fantastic!

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์	5.00	0.00
2. ด้านการใช้ภาษา	4.95	0.22
3. ด้านการแสดงออก	4.87	0.40
4. ด้านการออกเสียง	4.72	0.45
ค่าเฉลี่ยทักษะรวม	4.89	0.34

จากตารางผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was fantastic! แยกตามองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดข้อมูลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักไวยากรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was fantastic! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was fantastic! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการแสดงออกของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was

fantastic! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกเสียงของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was fantastic! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45

จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง It was fantastic! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.34

2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your meal!

ตารางที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your meal!

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์	4.95	0.22
2. ด้านการใช้ภาษา	4.67	0.47
3. ด้านการแสดงออก	4.64	0.62
4. ด้านการออกเสียง	4.51	0.59
ค่าเฉลี่ยทักษะรวม	4.69	0.53

จากตารางผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your meal! แยกตามองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดข้อมูลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักไวยากรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your

meal! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการใช้ภาษาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your meal! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการแสดงออก
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your
meal! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.64
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกเสียง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Enjoy your
meal! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59

จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง
Enjoy your meal! พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย
รวมเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.53

3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go Shopping

ตารางที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go Shopping

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์	5.00	0.00
2. ด้านการใช้ภาษา	4.64	0.70
3. ด้านการแสดงออก	4.67	0.52
4. ด้านการออกเสียง	4.33	0.69
ค่าเฉลี่ยทักษะรวม	4.66	0.60

จากตารางผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go
Shopping แยกตามองค์ประกอบของทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดข้อมูลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักไวยากรณ์
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go
Shopping พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการใช้ภาษา ของ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go Shopping
พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการแสดงออก
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go
shopping พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกเสียงของ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go Shopping
พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Go
Shopping พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม
เท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
0.60

4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left

ตารางที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. ด้านการใช้หลักของไวยากรณ์	5.00	0.00
2. ด้านการใช้ภาษา	4.79	0.40
3. ด้านการแสดงออก	4.56	0.50
4. ด้านการออกเสียง	4.36	0.53
ค่าเฉลี่ยทักษะรวม	4.68	0.48

จากตารางผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left แยกตามองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดข้อมูลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักไวยากรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการใช้ภาษาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการแสดงออกของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกเสียง ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left พบว่า นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53

จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Turn Left พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

2. ผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านเนื้อหาและสื่อการเรียนสอนที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยที่ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสื่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.99 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ไวยากรณ์ การใช้ภาษา การแสดงออก และการออกเสียง โดยภาพรวมผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูง ($\bar{X} = 4.73$, $SD=0.37$) แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่ใช้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากกว่า การท่องจำโครงสร้างภาษา (Wilkins, D. A., 1976; Savignon, S. J., 1983) การที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบทบาทสมมติ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Constructivist Learning) ผ่านประสบการณ์ตรงและการปฏิบัติจริงส่งผลให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษและสามารถถ่ายทอดความคิดได้คล่องแคล่วขึ้น นอกจากนี้ การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม เช่น การโต้ตอบ การแสดงออก และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2564) ที่อธิบายว่าบทบาทสมมติเป็นวิธีการเรียนรู้ที่สร้างสถานการณ์เสมือนจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจบทบาทของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น รวมถึงเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์ และการตัดสินใจ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชญา บุปผาชาติ (2561) ที่พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของ อมิตา แก้วตา (2566) ที่พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองใกล้เคียงกับชีวิตจริง ช่วยเสริมสร้างทั้งความถูกต้องทางภาษา และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร

2. ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, $SD=0.58$) โดยเฉพาะด้านเนื้อหาและสื่อการเรียนการสอน แสดงว่าผู้เรียนมองว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์และสนุกสนาน ผลนี้สามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) โดยเฉพาะแนวคิดของ Vroom, V. H. (1964) ที่เชื่อว่าความพึงพอใจเกิดจากการที่ผู้เรียนรู้สึกว่าสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้จริง อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมตัวยังช่วยลดความวิตกกังวลในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ญาณิศา สุนทร, สุรกันต์ จักร และ ประสพสุข ฤทธิเดช (2564) ที่ระบุว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก รวมทั้งงานของ ณัฐชญา บุปผาชาติ (2561) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ดังนั้นที่ได้สรุปมาทั้งหมดได้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติสามารถสร้างแรงจูงใจ

ความกระตือรือร้น และความสนใจต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำ ผลการวิจัยไปใช้

1) จากผลการวิจัย ครูผู้สอนที่นำการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติควรศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติให้เข้าใจก่อนนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2) ผู้สอนควรพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติให้มีความหลากหลายและใกล้เคียงกับ

สถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการสื่อสารในบริบทที่กว้างขึ้น รวมถึงควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจเพื่อเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรขยายการวิจัยไปยังนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ รวมทั้งเพิ่มการติดตามผลในระยะยาว เพื่อตรวจสอบความคงทนของทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนา และควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์หรือการสนทนากลุ่มเพื่อให้เข้าใจมุมมองและประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กานต์ญาณิศาส์ สุนทร สุรกานต์ จังหาร และประสพสุข ฤทธิเดช. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 15(3), 131-141.
- กุลิสรา จิตรขญาวณิช และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2564). *วิธีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม.
- ทิตนา แฉมมณี. (2564). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2565 -2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง*. ชลบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง.
- อมิตา แก้วตา. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร*. พิษณุโลก.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Vroom, V. H. (1964). *Work and Motivation*. John Wiley & Sons.
- Wilkins, D. A. (1976). *Notional syllabuses*. Oxford University Press.